

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 8 Σεπτεμβρίου
(Για Κυριακή 6/9/2020)

"Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάσι τῆ οἰκουμένη, ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδώρησατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον." ψάλλουμε στο Απολυτίκιον τῆς εορτῆς τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου.

Αἰτία πνευματικῆς χαρᾶς καὶ αγαλλίασης εἶναι ἡ γέννηση τῆς αειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας, που εορτάζουμε τὴν 8η Σεπτεμβρίου. Γεννήθηκε αὐτή που θα γεννήσει "ἐν σαρκί" τὸν προαιώνιο Θεὸ Λόγο, τὸν Δημιουργὸ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, που θα καταργήσῃ τὸν θάνατο καὶ θα μας δωρήσῃ τὴν αἰώνια ζωή. Καὶ στὴ χαρὰ αὐτὴ μετέχουν ὄχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ολόκληρη ἡ οἰκουμένη, ὅλος ὁ ορατὸς καὶ ἀόρατος ἀγγελικὸς κόσμος.

Καὶ ἂν ὁ ἄλλος κόσμος χάρηκε, με τὴ γέννηση τῆς "κεχαριτωμένης" Μαρίας, μπορούμε νὰ φανταστούμε τὴ μεγάλη χαρὰ τῆς μητέρας τῆς Ἄννας, τῆς ὁποίας ἡ φυσικὴ στειρότητα διαλύθηκε· καθὼς καὶ τοῦ πατέρα τῆς Ἰωακείμ, που εἶδε ὅτι οἱ θερμὲς προσευχὲς τοῦ εἰσακούσθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἐστὼ σε προχωρημένη ηλικία ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ πατέρας.

Ἀσφαλῶς ἐπρόκειτο γιὰ θαύμα! Παρόμοια θαύματα, ὅπως ξέρουμε ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, εἶχε κάνει ὁ Θεὸς καὶ ἄλλες στειρὲς γυναῖκες παλαιότερα· ὅπως στὴν Σάρρα τὴν σύζυγο τοῦ πατριάρχῃ Ἀβραάμ, στὴν Ρεβέκκα τὴν σύζυγο τοῦ Ἰσαάκ, στὴν Ἄννα τὴν μητέρα τοῦ προφήτῃ Σαμουὴλ. Ὅμως, ὁ τοκετὸς τῆς Ἄννας με θαύμα διαφέρει σε τούτο: τὰ τέκνα τῶν παραπάνω μητέρων, τῶν ὁποίων ἡ μακροχρόνια στειρότητα λύθηκε θαυματουργικά, ἦταν μὲν ἐνάρετα καὶ ἅγια, ἀλλὰ μόνον τὸ τέκνο τῆς Ἄννας καὶ τοῦ Ἰωακείμ, ἦταν «ἡ κεχαριτωμένη» που θα γινόταν ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Παναγία μας, ὅπως εἶδαμε, γεννήθηκε μετὰ ἀπὸ τὶς θερμὲς καὶ ἐπίμονες προσευχὲς τῶν δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννας. Γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ὁμως τέτοιο τέκνο οἱ δίκαιοι Θεοπάτορες ἐδειξαν πίστη ἀδίστακτη· υπομονὴ ἀλύγιστη· ἔτρεφαν τὴν ἐλπίδα που δεν καταισχύνει· εἶχαν τὴν πεποίθηση, ὅταν προσεύχονταν, ὅτι ὁ Θεὸς θα ἐκπληρώσῃ τὸ αἴτημά τους. Καὶ νὰ σκεφτούμε ὅτι δεν ὑπέμειναν τὴν ατεκνία τους γιὰ λίγο μόνον διάστημα. Ἡ παράδοση λέγει ὅτι μετὰ ἀπὸ πενήντα χρόνια στειρότητας ἀπέκτησε ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκο. Αὐτὴ ἡ στάση τῶν Θεοπατόρων πρέπει νὰ παραδειγματίζει ὅλους μας. Οἱ σύζυγοι που δεν μπορούν νὰ ἀποκτήσουν παιδιά νὰ μὴ χάνουν τὴν ἐλπίδα τους στὸν Θεό, ἀφοῦ «τὰ ἀδύνατα παρά ἄνθρώποις, δυνατὰ παρά τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. 18,27). Δεν εἶναι λίγα αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὰ θαύματα που βλέπουμε συχνά νὰ συμβαίνουν καὶ στὶς ἡμέρες μας. Ἀλλὰ οἱ μακροχρόνιες με πίστη προσευχὲς τῶν γονέων τῆς Θεοτόκου νὰ παραδειγματίζουν καὶ ὅλους μας στὸν σκληρὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν τόσων ἄλλων ποικίλων προβλημάτων μας.

Εἶναι ἀλήθεια, σαν ἀδύναμοι ἄνθρωποι, πολλές φορές ἀποκάμνουμε, δυσφοροῦμε στὸν ἀγῶνα μας· παραπονιόμαστε ὅτι δεν εἰσακούονται οἱ προσευχὲς μας· ἀδημονοῦμε. Καὶ ἐτσι λυπημένοι που εἴμαστε, μαραίνεται ὁ ζήλος μας, χαλαρώνεται ἡ ἀγωνιστικότητά μας καὶ ἐξασθενεῖ ἡ ἀσκησή μας.

Ὅμως, ἀς μὴ ξεχνοῦμε τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄννα! Μήπως οἱ Θεοπάτορες, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δεν ἀπάντησε ἀμέσως στὶς προσευχὲς τους, σταμάτησαν νὰ τὸν επικαλοῦνται; Μήπως σταμάτησαν νὰ κροῦν, νὰ ζητοῦν, νὰ ἐλπίζουν; Τὶ ἀδαμάντινη -ἀλήθεια- υπομονὴ καὶ καρτερία ἐδειξαν ἐπὶ τόσα χρόνια! Τελικά ἡ πίστη τους βραβεύτηκε!

Χρειάζεται υπομονὴ στὶς θλίψεις, πίστη στὶς υποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, τέλεια ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλπίδα, ὥστε νὰ μὴ ἀποκάμνουμε στὶς προσευχὲς (πρβ. Λουκ. 18,1). Ὁ Θεὸς γνωρίζει πότε καὶ πὼς μας συμφέρει νὰ μας δώσει τὴν ἀνέκφραστη, καὶ ἀνεκτίμητη δωρεὰ του, τὴν θεία Χάριν Του!

Όπως οι δίκαιοι Ιωακείμ και Άννα κι εμείς, να επιδεικνύουμε αγόγγυστη υπομονή, στις θλίψεις και στους πειρασμούς, που παραχωρεί ο Θεός για την δική μας ωφέλεια και πνευματική προκοπή.

Είθε με τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου ο Κύριος να θεραπεύει τις στείρες από πίστη, ελπίδα, υπομονή, εμπιστοσύνη, και από πνευματικά έργα καρδιάς μας· και να γεμίζει τις ψυχές μας με την θεία και πανσθενή Χάρη Του, η οποία τα ασθενή θεραπεύει, τα ελλείποντα αναπληρώνει και ανακαινίζει τον άνθρωπο. Αμήν.